

מאור עינים

חידושי תורה על פורים

גליון מס' 14

פורים תשפ"ג

מגילת אסתר

(א, ב) בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה.

כתב במדרש אסתר רבה, שהצרה שהיתה ליהודים בזמן אחשורוש בא בגלל חילול שבת שהיה בזמן נחמיה, כמ"ש שם (יג, טו) 'בימים ההמה ראיתי ביהודה דורכים גתות בשבת' וגו'.

ונראה לפ"ז, שיתכן שלכך גם בא להם הצרה שושתי העבידה בנות ישראל בשבת, שהרי כל הצרה הזאת הגיע אליהם בגלל חילול שבת.

ובילקוט מעם לועז כתב¹ שצרת אחשורוש בא אליהם שהיו נושאים נשים נוכריות, ואע"פ שמקצתם חזרו על ידי תוכחת עזרא, אבל הרבה לא שבו. ועכשיו נוסף עליהם העוון שנהנו מסעודת אחשורוש.

ונראה לפ"ז, שיתכן שזה הטעם שבא להם הצרה שכל הנשים כולל הבעולות² היו צריכות לבוא להיבחר מי תינשא לאחשורוש, שהרי כל הצרה הזאת הגיע אליהם שהיו נושאים נשים נוכריות.

(א, ז) בהראתו את־עושר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו, ימים רבים שמונים ומאת יום.

לכאורה אחר שאמר שמונים ומאת יום, מה חידש לי שזה היה ימים רבים?

ונ"ל שיתכן שהמשתה היה ללא קביעת זמן, אלא ימים רבים כדי שיספקו לראות את כל העושר כבוד מלכותו, לכן כתב ימים רבים, ואח"ז כתב בסה"כ כמה ימים זה היה שמונים ומאת יום.

¹ בשם אבן יחיא במקראות גדולות.

² כמ"ש להלן (ב, ז) 'ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים' וגו', ורש"י פ' שם, מכל הנשים, שאף נשים הבעולות קיבץ.

(ה, יא) ויספר להם המן את כבוד עשרו ורוב בניו, ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך.

נ"ל שבכל הדברים שהמן התגאה בהם, בסוף הוא בעצמו נפל בזה. מה שהתגאה על כבוד עושרו, נמסר כל רכושו לאסתר המלכה כמבואר להלן (ח, א) 'ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את בית המן צורר היהודים', ומה שהתגאה על רוב בניו, תלו את בניו על העץ, ובגאווה על עצמו שגדלו המלך, תלו גם אותו.

את העושר סיפר לפני בניו, נראה משום שהעושר היה חשוב בעיניו יותר מבניו.

(ו, ג) ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה, ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר.

יש כאן פלא, אדם שהציל את המלך מיד היו צריכים לתת לו פרס ע"ז, רואים כאן את ההשגחה הפרטית שהיה כאן כפי שהיה בכל השתלשלות הדברים עד שהגיעה הישועה לעם ישראל.

(ט, כח) ...וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים.

נ"ל ע"פ מ"ש הרמח"ל בדרך ה' (חלק ד פרק ח אות ג) 'שבשוב תקופת הזמן ההוא [של הימים הקדושים בעם ישראל] יאיר עלינו אור מעין האור שהאיר אז, ותחודש בנו תולדת אותו התיקון', ודומה לכך כתב בקדושת לוי (קדושות לחנוכה קדושה ראשונה), שבכל דור ודור מאירים הנסים לפי גודל מעשיהם אשר עשו הקדמונים שיתגלה תמיד, עיי"ש באריכות.

ונראה שבזה רמוז במ"ש 'וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים', שבכל שנה בימי הפורים יש את האור של הנסים שהיו אז.

הגמ' במגילה (דף יב.) תניא ר' יהודה אומר הראוי לכסף לכסף הראוי לזהב לזהב אמר לו ר' נחמיה א"כ אתה מטיל קנאה בסעודה וכו'.

יש מקשין ממה שהובא בהמשך הגמ', 'ויין מלכות רב אמר רב מלמד שכל אחד ואחד השקהו יין שגדול הימנו בשנים' ולמה שם לא חששו לקנאה?

ומתרצים, דלא שייך קנאה ב'גיל' אלא ב'חשיבות'.

וחשבתי לתרץ, שביין לא שייך קנאה, שכל היינות נראים אותו דבר, משא"כ בכלי כסף וזהב.